

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 187**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste! tack för breffven. Men jag har en besynnerlig
 otur. Här skall du höra. Jag skref i förra veckan till
 Adolf Porker. Jag skref, att som jag fått höra att de i Pitter
 het endast ämnade taga med mig af sistas biskens författarier-
 nor så tog jag mig friheten badja honom taga med några an-
 dra, åtminstone Sophie Elkan och Jane Gernoudt. Jag sade
 att de mycket lätt kunde finna noveller af en som kunde bli
 en prydnad för tidsskriften, att det ej var ^{mot} det Reimliga för-
 fattarna att vara ge dem en representation och att Pitterhet gaf
 en falsk bild af mittiastets litteratur, och ej vi vore med där,
 som sedan icke en nazyprats dänis litteratur. Han svarade
 i går tackade för mitt bref och sade att min anskallan var fullt
berättigad, att både du och Jane Gernoudt varit upptagna på li-
stau, att noveller af en varit aktuala. Men nu kommer det för-
 arliga. Du följd af Reimnglet i hösten måste de betala våra förläy-
 gare 300 Rr. för arb och därför har deras förläggare något att ned-
 taga några fler nyare än de, som tillfälligtvis utlofvats i prenu-
 merationsavtalet. Jag skulle ej kallet om denna sanna in-
 blandning om den lyckats, men nu tycker jag det kan vara
 veligt för dig att få veta hvarför du utskultes. En mängd her-
 rar har också fått strykan på foten. Pitterhet har alltså genom
 författarförningens inblandning felipit något fullt annat än
 den kunde blifvit. En bryggja svar på allas våra namn gått
 in i vigheten. Och i dag skola vi betala Författarförningen
 som så mycket tillvaratagit våra intressen de sedvanliga 5 Rr.
 Men jag har ingen tur med Ränker en action.

Den där lilla Jerusalemnotisen var mycket bra. Och jag
 blef mycket glad åt att du präigade om de jiddische skrifven
 judiska noveller. Ja det tycker jag vinst. Jag tycker myg-
 het om det, att som är sammansatt och icke i. Jag längtar
 så mycket efter ^{att du skall taga dig för något} något, som är kort och snärt och har lång
 tid, innan det blir fördigt. Skanska då du börjar studera

... att det blir en hel jüdisk roman, det tycker jag mig nä-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

stann. Jag är inte heller olämnad för Fru Schröderheim, men jag tycker bättre om att du gör något, där ditt hjärta måste kamma i delning. — Du skref nyss till mig något om att jag borde kalla boken hur Gud stiger, men jag har nu blifvit så rädd för matematiska böcker, de verka så Roustlade.

Om man får en bit samu historia och så förklarar den efter en tes så är det bra, det har jüdafolket gjort med sin egen historia för att för sig förklara sina öden, men om man diktar en historia för att förklara hur Gud stiger eller anpassar en historia efter detta, så är det ej bra, det öfvertygar ingen. Det var detta jag tänkte på, då du föreslog att skriva en hel novellsamling i kortas för Gud vill. Jag var slolrig nitiskt med om det.

Och jag är rädd för att jag måste afstå från titeln öfver för denna bok. Kunde jag komma att skriva något absolut samu, skulle jag vilja kalla det så och utgå från den synpunkten för att förklara lifshändelserna, men det är gärligt med matematiska böcker. Du förstår väl hvad jag menar. Men å andra sidan en viss höllpunkt behöfs nog, en viss synpunkt att se saken från och det skall bli roligt att se från hvad håll du vill se jüdefrågan. Skrif du om den, det blir mycket roligt. Men läs också en del historia, innan du börjar.

Jag läser Masspero Histoire Ancienne, det är precis för mig det är så fredligt att läsa om Aeneas hemmat och Asurhaddan. Jag har också läst litet eller bländrat litet i Livius Rousthistoria den har tablur på hvarje sida och de flesta har jag i ^{överflughet} rätt. Det är mycket roligt.

Jag tycker inte det går bra att skriva i Ruall, jag är i det där stadigt på Ruall, där jag ej ens kan stapas och skriva medigt så jag har nu suddat öfver en lång bit. Var så förfärligt snäll och bränn ^{det} brefvet som kom med porträttet jämte det sist.

Jag glömda medja om det sist. Det vore nog bra om du skref i Ariel. Jag har ej tid. Det ser nog bra ut i hotellet, men tyvärr brädyrt för längertid. Naturligtvis på vi repartiera —

Jag tror ej Geijerstams bok har det minsta anseende bland Roustförståndigt folk, så jag tycker du var lastligt anspriåttat, som ville stämma vid honom — Jag tycker om om den.